

עמ"ת 41578/11/14 - יהודה עזורי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

25 נובמבר 2014
עמ"ת 41578-11-14

יהודה עזורי בעניין:

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
העורר וב"כ עו"ד אהוד בן יהודה
ב"כ המשיבה עו"ד יערי דרעי נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו, כי בתאריך 2/10/14, בשעת צהריים, החזיק בסמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 890 גרם, מחולק לאריזות שונות ובמקומות שונים במקום בו התגורר. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים כנגדו ובימ"ש קמא, לאחר שמצא כי ישנן ראיות לכאורה, וממילא ישנה עילת מעצר, דחה את החלופה שהוצעה והורה על מעצרו של העורר. מכאן הערר שבפני.

הערר מופנה הן כנגד הקביעה בדבר ראיות לכאורה והן כנגד דחיית החלופה.

אשר לקיומן של ראיות לכאורה, הרי שבצדק קבע ביהמ"ש שבתיק החקירה ישנן ראיות מספיקות לקביעה, כי העורר התגורר עובר למעצרו במקום בו נתפסו הסמים. אכן מדובר במקום שאיננו ננעל בתוך שטחו של משק 31 במושב חצב השייך לעמוס דבש. יחד עם זאת, הקשר של העורר למקום בו נתפסו הסמים מבוסס לא רק על עדותו של אותו דבש, שאני מוכנה לקבל את הערותיו של עו"ד בן יהודה באשר לקביעה, ולו לכאורה, בשלב זה של ממצא רק עליהן, אלא הקשר מבוסס גם על האמרה של העורר עצמו. בחקירתו מיום 2/10/14, אמר העורר במפורש, כי הוא מתגורר במקום זה מזה כמה ימים "עד שאני אמצא יחידה אחרת להשכיר. אני סתם כמה ימים שמה". די בכך ובעדות של אותה חברה שדרכונה נמצא במקום ואשר בחקירתה (יצוין כי מדובר בחקירה שניה לאחר ששינתה את גרסתה), ציינה כי הגיעה למקום יחד עם העורר מספר פעמים בתקופה האחרונה לאחר שעזב את ביתו.

הטענות שהועלו באשר לקביעה הנוגעת לקשר של העורר לאותו סם שנמצא, אין בהן כדי לשנות את קביעת בימ"ש קמא. ההלכה ידועה ולפיה, בעת בחינת קיומה של תשתית ראייתית בשלב המעצר, אין מקום להידרש לשאלה אם להגנה ראיות סותרות את החזקה העובדתית העולה מתוך הראיות שבתיק החקירה. לכן, כאמור, צדק ביהמ"ש כאשר

קבע, כי נוכח הקשר של העורר למקום בו נתפסו הסמים ונוכח החזקות שבחוק, ישנן ראיות לכאורה מספקות לשלב זה.

ביהמ"ש גם צדק כאשר קבע שישנה עילת מעצר; ונוכח עברו הפלילי העשיר של העורר ומצבו המיוחד כפי שבא הדבר לידי ביטוי גם במהלך חקירתו (הודה בעצמו כי הוא מכור לסמים וזקוק לגמילה), גם צדק ביהמ"ש כאשר קבע שאין זה המקרה המצדיק חריגה מהכלל לפיו בבקשות למעצר עד סיום ההליכים בעניינם של נאשמים המואשמים בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית כמו בעבירות בסחר בסמים, רק במקרים חריגים יורה ביהמ"ש על שחרורם.

אשר על כן הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום ג'
כסלו תשע"ה,
25/11/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**